

Платформа пам'яті Меморіал

Загиблі у війні Росії проти України

11 лютого 2023 року

Бойовий медик Олександр Прокопчук загинув 11 лютого 2023 року під час евакуації поранених захисників під Бахмутом на Донеччині. У березні йому мало виповнитися 27 років.

Олександр народився у родині священника в селі Бережниця Рівненської області. У 2019-му закінчив Тернопільський національний медичний університет імені Івана Горбачевського. Потім вступив до Української військово-медичної академії і став військовим лікарем.

Під час повномасштабної війни чоловік рятував українських оборонців у складі ЗСУ. Був бойовим медиком 128-ї окремої гірсько-штурмової бригади.

«Він просто хотів рятувати людей і боровся за правду, але, на жаль, цей світ забирає найкращих...» – написала двоюрідна сестра загиблого Олена.

«Врівноважений, сміливий, чуйний, нікуди не поспішав. Серце рветься від болю в кожного з нас, як так швидко. Ніколи не жалівся. Не могли нормально і вдосталь поговорити, бо казав, що є багато роботи на фронті. Любив Сашу називати «Контік», бо часто на перерві бігав у магазин і купував солодке, завжди ділився з іншими. Дуже радів, коли отримував посылку з їжею від мами. Роботи не цурався. Бувало підпрацьовували після пар вантажниками... Радий, що ти був у моєму житті. Схиляю голову перед мужністю твоєю. Не забуду тебе ніколи», – розповів однокурсник Нестор Яворівський.

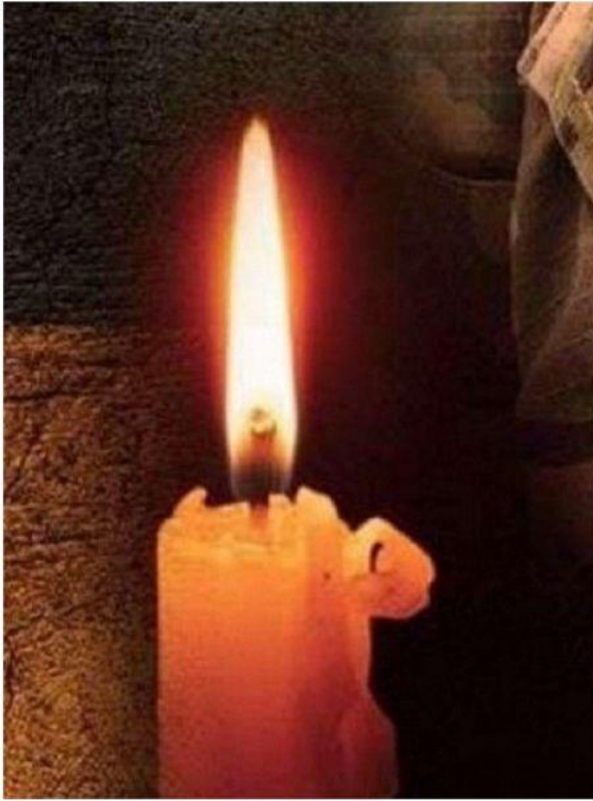
«Колектив ТНМУ висловлює щирі співчуття рідним та близьким з приводу загибелі Героя – Олександра Прокопчука. Схиляємо голови у пошані до виконаного обов'язку і бережемо в серцях світлу пам'ять про нашого випускника. Царство Небесне! Вічна пам'ять Герою!» – зазначили на сторінці університету.

В Олександра залишилися батьки, брат, дружина, рідні, друзі та побратими.

<https://www.victims.memorial/people/oleksandr-prokopchuk>

На війні загинув військовий лікар, випускник Тернопільського медуніверситету

- 15 лютого 2023 р.

Вічна пам'ять, шана і слава Герою...

На війні загинув випускник Тернопільського медуніверситету Олександр Прокопчук.

Про це повідомили в ТНМУ ім. Івана Горбачевського.

— ТНМУ глибоко сумує з приводу загибелі свого випускника **Олександра Прокопчука** (12.03.1996 – 11.02.2023), — йдеться у тексті співчуття навчального закладу.

Після отримання диплома ТНМУ в 2019 році вступив до військової медичної академії і став військовим лікарем.

Виконував свій військовий і лікарський обов'язок на Бахмутському напрямку.

Колектив ТНМУ висловлює щирі співчуття рідним та близьким з приводу загибелі Героя – Олександра Прокопчука.

— Схиляємо голови у пошані до виконаного обов'язку і бережемо в серцях світла пам'ять про нашого випускника, — йдеться у повідомленні. — Царство Небесне! Вічна пам'ять Герою!

**ТНМУ ГЛИБОКО
СУМУЄ З ПРИВОДУ
ЗАГИБЕЛІ СВОГО
ВИПУСКНИКА**

**Олександра
Прокопчука**

12.03.1996 – 11.02.2023

ПІСЛЯ ОТРИМАННЯ ДИПЛОМА
ТНМУ В 2019 РОЦІ ВСТУПИВ ДО
ВІЙСЬКОВОЇ МЕДИЧНОЇ
АКАДЕМІЇ І СТАВ ВІЙСЬКОВИМ
ЛІКАРЕМ.
ВИКОНУВАВ СВІЙ ВІЙСЬКОВИЙ І
ЛІКАРСЬКИЙ ОБОВ'ЯЗОК НА
БАХМУТСЬКОМУ НАПРЯМКУ.

Вічная пам'ять

<https://te.20minut.ua/Podii/na-viyni-zaginuiv-viyskoviy-likar-vipusknik-ternopilskogo-meduniversite-11768535.html>

У центрі Бахмута загинув медик з Рівненщини, який їхав забирати поранених

16 лютого 2023 р.

11 лютого у центрі Бахмута загинув бойовий медик 128 Закарпатської бригади Прокопчук Олександр Миколайович

Герой з села Бережниця Сарненського району. Він виїхав на завдання забирати поранених, але повернутися не зміг.

Щирі співчуття родичам загиблого Героя

<https://www.volyn24.com/news/199256-u-centri-bahmuta-zagynuv-medyk-z-rivnenschyny-iakyj-ihav-zabyraty-poranenyh>

Рятував життя військових, а своє не вберіг: у Бахмуті після обстрілу зник безвісти медик

17.02.2023

У Бахмуті Донецької області 11 лютого зник безвісти 26-річний мешканець села Бережниця Рівненської області, військовий медик Олександр Прокопчук. Він їхав рятувати поранених та потрапив під обстріл. Нині рідні Олександра чекають на офіційні висновки ДНК-експертизи.

Медик із сім'ї священника

Того дня, **11 лютого, військовий медик 128-ї Закарпатської бригади Олександр Прокопчук** мав вивозити поранених із Бахмута. Проте їхній автомобіль потрапив під обстріл. І хоча багато знайомих у соцмережах повідомляють про його загибель і висловлюють співчуття рідним, щоб офіційно підтвердити (або спростувати) загибель військового медика, його родина чекає на результати ДНК-експертизи.

Олександр Прокопчук із сім'ї священника – настоятеля Свято-Різдво-Богородичного храму в селі Бережниця Дубровицької громади Рівненської області Миколи Прокопчука. Багато знайомих відзначають, що сім'я священника неймовірно працелюбна.

"У них у сім'ї два сини. Це дуже хороша, порядна, працююча родина. Усі вони дружно працюють на своєму городі, тримають теплиці, їздять на ринок торгувати вирощеними овочами. Брати завжди допомагають батькам, вони й у церкві прислужували", – розповідає один із місцевих жителів.

Хотів стати військовим медиком

Олександр після школи вступив до Тернопільського медичного університету. Його однокурсники тепло про нього відгукуються.

Однокурсниця згадує, що Олександр мріяв після медичного університету вступити до Української військової медичної академії та стати військовим лікарем:

"Ми разом склали іспити та вступили, тоді для нього це була маленька перемога. Сашкові дуже личила військова форма, він був справжнім офіцером, мужнім, розумним, хоробрим. Пам'ятаю, коли ми готувалися до вступу в академію, то разом виходили на пробіжку. Якось Саша запропонував бігати не на стадіоні, а пробігтися до Збарзького кільця, там йому треба було зайти в АТБ, щоб дещо купити. Я погодилася. Коли ми туди прибігли, він купив одне яблуко, і ми побігли назад. Ось така він людина, але ображатися на нього просто неможливо".

Однокурсниця згадує, що Саша часто потрапляв у смішні та безглузді ситуації. Якось усі першокурсники вирушили гуляти Тернополем і прийшли до озера. Сашко почав ходити по краєчку води і, звичайно, хлюпнувся в озеро. Коли він підвівся, то сказав: "Може, покупаємося?"

"Водночас він був дуже розумний, відповідальний і серйозний. З ним можна було поговорити про все на світі й довірити йому будь-який секрет.

Навіть після закінчення навчання Сашко міг поцікавитися, як мої справи, і розмова затягувалася на кілька годин. Саша був людиною, яка могла підібрати слова до будь-якої ситуації та пояснити так, щоб наприкінці все було добре. Він умів дружити та знав, що таке дружба", – каже про нього однокурсниця.

Зустрів своє кохання

"Із Сашком завжди було весело та цікаво, у кожній розмові можна було відкрити для себе щось нове. Він був дуже терплячим і добрим до всіх, ніколи від нього не чула жодного поганого слова про когось. Із Сашком просто неможливо було посваритися. Він завжди радів звичайним, простим речам, а дрібні неприємності чи невдачі ніколи його не хвилювали. Навіть під час війни він постійно підбадьорював мене. Особливо мене вразило, коли він передав подарунок до народження моєї другої дитини прямо в пологовий будинок, хоча сам був на фронті. Він був дивовижною людиною", – розповідає ще одна його однокурсниця.

Якось на день народження своєї однокурсниці Саша запросив групу ромів, які зіграли на гітарі. Це був справжній сюрприз, який придумати міг лише він.

Однокурсники згадують, що серед усіх хлопців у групі він був м'яким, чуйним. І шукав ту одну-єдину, яка розумітиме й цінуватиме його ніжне кохання. І знайшов.

Ще до початку повномасштабного вторгнення років зо два тому Олександр познайомився зі своєю майбутньою дружиною Дариною. Дівчина саме навчалася в ординатурі та мріяла про кар'єру лікаря.

"Я познайомилася з людиною, яка повністю змінила моє життя і ставлення до самої себе як до жінки. Чесно, я досі дивуюся, як так сталося, що за роботою, інтернатурою в пологовому будинку я змогла зустріти ЙОГО.

А далі – страшне слово ВІЙНА. Все змінюється: хлопець іде рятувати життя нашим воїнам, я залишаюся вдома..." – писала Дарина у себе в Instagram.

Але наприкінці жовтня минулого року вони одружилися та були дуже щасливі.

Досі офіційного підтвердження загибелі Олександра Прокопчука немає, рідні чекають на результати експертизи.

darya_breus1997 Час

Напевно настав той час , коли НЕ писати я не зможу . Це все так важко , так важко все оцінити і зрозуміти . Ейфорія , розпач , страх , жаль , печаль . Що можна сказати ще ?

А я не знаю , лише те , що треба жити далі .

Він спасав сотні життів , але не спас своє . Його єдиним завданням на цій проклятій війні було врятувати життя хлопцям .

Мій коханий , мій лікар , моє серце ... ти пройшов багато чого . А найцінніше ти дав мені все за цей короткий час за це безмежно короткий час . Ти дав мені все .

Дав розуміння кохання , життя , тривоги спокою , розпачу і радості .

Я назавжди буду ПРОКОПЧУК . Я назавжди буду твоєю дружиною , я назавжди буду твоїм коханням .

І я обіцяю , я тобі обіцяю , і ти сам знаєш , що саме .

Світить сонце - це ти . Бо ти був сонцем на весь цей безмежно короткий час .

І на все моє життя

Змінено · 1 д.

"Це все так важко, так важко все оцінити й зрозуміти. Ейфорія, розгубленість, страх, смуток. Я знаю тільки, що треба жити далі. Він рятував сотні життів, а не врятував своє. Його єдиним завданням на цій клятій війні було рятувати життя хлопцям. Мій коханий, мій лікар, моє серце... Ти пройшов багато чого. А найдорожче ти дав мені за короткий час, за шалено короткий час..." – пише дружина Олександра.

<https://war.obozrevatel.com/ukr/ryatuvav-zhittya-vijskovih-a-svoe-ne-vberig-u-bahmuti-pislya-obstrilu-znik-bezvisti-medik.htm>